

Một Thời Thơ Ấu.

Trần Ngọc Hiếu

Khi trước tui có kể về việc bắt cá hôi ở địa, đập nay quờn ghi lại những buổi trưa đi tát ao, tát ruộng. Qua ra giêng là tới mùa be bờ tát cá. Gặt lúa phần nhiều vào lúc cuối năm, cũng có khi lúa chín muộn, trước Tết gặt một mớ, ra giêng gặt tiếp. Đôi khi lúa chín quá ngã rạp mới mừng 3, mừng 4 Tết là hè nhau ra gặt lúa chớ thôi nó ngã là đổ sông đổ biển công lao tiền của và mồ hôi nước mắt. Qua hết tháng giêng ruộng chỉ còn trơ gốc rạ nham nhỡ, những nơi đất trũng nước ngập gốc rạ, nên nó hơi thum thum tanh tanh mùi bùn.

Tan học buổi sáng lúc 11g30 về đến nhà lùa vôi tô cơm no bụng là bắt đầu ới ới rủ đám bạn chuẩn bị đồ nghề đi tát cá. Thời đó địa điểm lý tưởng nhất là đám ruộng xung quanh hăng sơn Huê Phát tôi còn nhớ rõ số nhà là 84/45 đường Lý Chiêu Hoàng. Tôi còn nhớ căn nhà số 1 tọa lạc ngay ngã ba Bến Phú Định - An Dương Vương thuộc phường Phú Định Quận Bảy Saigon và căn cuối cùng là ngay góc ngã ba Phú Định. Nhà số 130 thuộc đường Lý Chiêu Hoàng Phường Bình Phú Quận Sáu. Tên gọi quen thuộc của dân địa phương là ngã ba Phú Định. Nhưng thực chất nó là ngã ba Lý Chiêu Hoàng - Thiệu Trị.

Trở lại việc tát cá, bắt cá hôi thì khỏe re như bò kéo xe. Còn bắt cá ruộng cực khổ trăm bề. Đầu tiên là tìm một góc ruộng có cá đớp bóng, mà cá đớp bóng phần nhiều là cá sặc bươm. May mắn lắm là nhìn thấy bóng con cá trào cũng là cả đám nhào xuống xắn đất be bờ liền.

Bờ đất để bắt cá phần nhiều là xắn sinh non trên lớp mặt ruộng, có trộn lẫn gốc rơm, gốc rạ cho nó chắc. Bờ nhỏ cỡ chục mét vuông còn đỡ, nhiều bữa tham quá cái bờ chà bá cả đám bốn năm đứa tát nước học xì dầu luôn, phương tiện tát nước phần nhiều là xô nhựa loại 10 lít. Hiếm hoi lắm mới có thùng thiếc loại 20 lít. Vì đó là thùng để gia đình gánh nước về dùng, trong đó có cả nước để ăn uống.

Luân phiên từng đứa thay nhau tát, mỗi đứa 100 thùng, hết thẳng này tới thẳng kia. Ngộ ở chỗ hồi đó hồng có vụ sanh nạnh với nhau, chơi trong tinh thần đoàn kết dữ lắm. Đứa tát thì lo cặm cụi tát, những đứa còn lại thì mất láo liên lo canh bờ nhóm churen thì gia cố lại liền chớ thôi bề bờ bao, là kể như đổ sông đổ biển. Ruộng chỗ cạn thì đỡ, chỗ sâu nước nhiều tay thì hì hục tát, phía ngoài bờ bao do áp suất nước ép vào nên đất bờ bao phập phù, rung rinh muốn bề nên vừa lo tát nước mà trong bụng cứ phập phồng. Trời ra giêng, tháng hai, tháng ba nắng chang chang như đổ lửa, nắng cháy tóc, nắng thiêu điều lột da những cái lưng đen nhem, mốc xì vì lội sông, lội ruộng, bắt cá, hái bần, hái rau muống sông, hái ổi, hái dứa hoang, bình bát.

sặc bươm

bãi trầu

trào cũng

tép bò

Vậy chớ tát lòi mắt ếch ra, hên lắm chỉ được chừng hơn kg cá là mừng hết lớn. Phần nhiều là sặc bươm, bãi trầu, cá rô, ốc bươu tép bò. Hôm nào hên thì trúng vài anh trào cũng là kể như vô mách. Về nhà tắm rửa xong, đứa nào biết làm cá thì làm cá rửa sạch sẽ. Mỗi đứa chôm đồ nhà như gạo, bột ngọt, hành tiêu tỏi ớt v...v... đứa nào chôm được thì cứ chôm. Không được thì thôi. Cháo nấu xong là dọn vô rau chuối (chuối cây non xắt nhuyễn) có hôm thì có rau muống đỏ. Cả hai đều chôm trên đường về nhà. Gặp đầu chôm đó, đồ lưu linh, lưu địa mà. Ai bắt gặp chửi thì cả đám cười ha hả rồi bỏ chạy.

Vậy cũng có nhiều hôm tát xong bờ ruộng một hai ngàn thùng thiếc nước, bờ bị bể nguyên một mảng to chà bá vô phương cứu chữa, cả đám buồn hiu leo lên bờ ngồi tiếc nỗi bao nhiêu công sức bỏ ra, trở thành công cốc. Vậy mà vui hết biết, giờ nhớ lại thấy bụi ngủi cho một thời xa vắng đã qua, tuổi thơ trôi đi có bao giờ trở lại ...

Trần Ngọc Hiếu